

TEIL A: ÜBERSETZUNG

Die Tugend – eine Einheit?

Der Sophist Protagoras hat einen längeren Vortrag über die Lehrbarkeit der Tugend gehalten. Sokrates hat aber noch eine Frage zum Wesen der Tugend:

- ΣΩ. „Νῦν οὖν, ὦ Πρωταγόρα, μικροῦ¹ πάντ’ ἔχω, εἴ μοι ἀποκρίναιο τόδε. Τὴν ἀρετὴν φῆς διδακτὸν εἶναι, καὶ ἐγὼ σοὶ πείθομαι· ὁ δ’ ἐθαύμασά σου λέγοντος, τοῦτό μοι ἐν τῇ ψυχῇ ἀποπλήρωσον².
- 5 Ἔλεγες γάρ, ὅτι ὁ Ζεὺς τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν αἰδῶ πέμψειε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ αὖ πολλαχοῦ ἐν τοῖς λόγοις ἐλέγετο ὑπὸ σοῦ, ὡς ἡ δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη καὶ ὀσιότης καὶ πάντα ταῦτα ἐν τι εἶη – ἀρετή.
- 10 Ταῦτ’ οὖν αὐτὰ δῖελθέ μοι ἀκριβῶς τῷ λόγῳ, πότερον ἐν μὲν τί ἐστὶν ἡ ἀρετή, μέρη δὲ αὐτῆς ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη καὶ ὀσιότης, ἢ ταῦτ’ ἐστὶν πάντα ὀνόματα τοῦ αὐτοῦ – ἐνὸς ὄντος. Τοῦτ’ ἐστίν, ὃ ἔτι ἐπιποθῶ.“
- 15 ΠΡ. „Ἀλλὰ ῥάδιον τοῦτό γ’, ὦ Σώκρατες, ἀποκρίνασθαι, ὅτι ταῦτα, ἃ ἐρωτᾷς, τῆς ἀρετῆς μέρη ἐστίν.“
- ΣΩ. „Πότερον οὖν μεταλαμβάνουσιν οἱ ἄνθρωποι τούτων τῶν τῆς ἀρετῆς μερῶν – οἱ μὲν ἄλλο, οἱ δὲ ἄλλο – ἢ ἀνάγκη ἐστίν, ἐάνπερ τις ἐν λάβῃ, ἅπαντα
- 20 ἔχειν;“
- ΠΡ. „Οὐδαμῶς, ἐπεὶ πολλοὶ ἀνδρεῖοί εἰσιν, ἄδικοι δέ, καὶ δίκαιοι αὖ, σοφοὶ δὲ οὐ.“
- ΣΩ. „Ἔστιν γάρ οὖν καὶ ταῦτα μέρη τῆς ἀρετῆς, σοφία τε καὶ ἀνδρεία;“

25 ΠΡ. „Μάλιστα δήπου, καὶ μέγιστόν γε τῶν μερῶν ἡ σοφία.“

1 μικροῦ: *hier: fast*

2 ἐν τῇ ψυχῇ ἀποπληρώω: *hier: ich mache vollständig begreiflich*